

PĂRINTELE SERAFIM ROSE

1934 - 1982

CHEIA CĂTRE TAINĂ

Creștinul ortodox de astăzi arde să deschidă Cartea despre minuni a Sfântului Grigorie și să găsească acolo exact lucrul după care sufletul lui tânjește în această lume modernă, mecanicistă și fără suflet; el va afla că însăși calea creștină de mântuire pe care o cunoaște din slujbele ortodoxe, Viețile Sfinților și scrierile patristice lipsește atât de mult astăzi chiar și de la unii dintre cei mai „buni creștini” moderni. Cineva s-ar putea întreba dacă nu cumva este nebun de-a binelea sau, literalmente, vreun vestigiu al istoriei, dacă el continuă să creadă și să simtă așa cum Biserica a simțit și a crezut dintotdeauna. Nu e greu să recunoști adevărul teoretic al creștinismului ortodox; dar cum

poate cineva să-l trăiască când se află într-un așa de mare dezacord cu vremurile? Dar dacă îl citește pe Sfântul Grigorie află că tot acest adevăr ortodox este foarte normal, că odinioară toate societățile s-au întemeiat pe el, că [astăzi] este necredință și creștinism modernizat – foarte anormale și despărțite de creștinismul ortodox, că acestea sunt moștenirea și dreptul din naștere a Vestului însuși, care s-a pustiit cu mult timp în urmă, atunci când s-a despărțit una și singura Biserică a lui Hristos, pierzând astfel cheia către „taina” care încurcă așa de mult cărturarul modern - „taina” adevăratului creștinism, de care trebuie să ne apropiem cu inimă încrezătoare și fierbinte, iar nu cu distanța rece a necredinței moderne, care nu îi este proprie omului, fiind o anomalie a istoriei.

Sursa: *Părintele Serafim Rose, Introducere la „Vita Patrum” a Sfântului Grigorie din Tours, 1988*

PROGRAMUL LITURGIC

Mărti 13 mar.	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 16 mar.	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 17 mar.	08:00	Sfânta Liturghie și Parastas → Pomenirea morților
	18:00	Vecernia
Duminică 18 mar.	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online și să verificați site-ul nostru: sfantul-ilie.ro

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

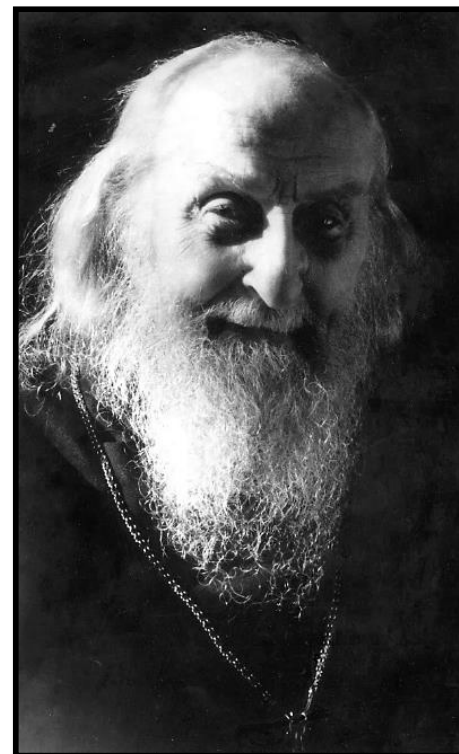
SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Îndemnul îngerului adevărat e întotdeauna lupta.

Numai satana e ispită, vrajă de câștig ușor asupra a tot ce cuprinzi cu ochii.

– Vasile Voiculescu

Nr. 243 / 11 martie 2018

ARHIMANDRITUL
SOFRONIE

1896 - 1993

PACEA SUFLETULUI

Iată o taină: sunt suflete care au cunoscut pe Domnul; sunt suflete care nu L-au cunoscut, dar cred; și sunt și aceia care nu numai că nu L-au cunoscut, dar nici nu cred, și printre ei sunt chiar și oameni învățați.

Necredința însă vine din mândrie. Omul mândru voiește cu mintea sa și cu știința să cunoască toate, dar lui nu i se dă a cunoaște pe Dumnezeu, căci Domnul Se descoperă numai sufletelor smerite. Sufletelor smerite Domnul arată lucrurile Sale care sunt de neajuns minții noastre, dar Se descoperă în Duhul Sfânt.

Cu mintea nu putem cunoaște decât cele pământești, și până și acelea doar în parte, însă Dumnezeu și toate cele cerești sunt cunoscute în Duhul Sfânt.

Unii se trudesec toată viața spre a cunoaște ce este în soare sau în lună, sau altceva, dar iată că acestea

nu aduc folos sufletului. Dar de vom încerca a cunoaște ce este înlăuntrul inimii omului, acolo vom vedea: în sufletul sfântului – Împărăția cerească, dar în sufletul păcătosului – întuneric și chin. Iar aceasta este de folos a cunoaște, căci noi veșnic vom petrece fie în Împărăție, fie în chinuri.

Cu neputință va fi să păstrăm pacea sufletului de nu vom veghea asupra minții, adică nu vom izgoni gândurile neplăcute lui Dumnezeu, și dimpotrivă, nu vom păstra cele plăcute Lui. Trebuie să privești cu mintea în inimă ce se petrece acolo: de este pace sau nu. Dacă nu, cercetează și vezi cu ce ai greșit. Pentru pacea sufletului trebuie să fii înfrânat, căci și de la trup ni se pierde pacea. Nu trebuie să fii iscoditor; nu se cade nici să citești ziare, nici cărți lumești, care pustiesc sufletul și aduc negrijanie și tulburare. Nu osândi pe alții, căci adesea se întâmplă ca necunoscând pe vreunul, oamenii să-l vorbească de rău, pe când el cu mintea este asemenea îngerilor. Nu încerca să cunoști alte lucruri decât ale tale; grijește-te doar de ceea ce ți-au încredințat Bătrânii, iar atunci, pentru ascultare, Domnul te va ajuta cu harul Său și vei vedea roadele ascultării în sufletul tău: pacea și neîncetata rugăciune. În viața de obște harul lui Dumnezeu se pierde

cel mai mult din faptul că nu ne-am învățat a ne iubi fratele după porunca Domnului. Dacă fratele îți va pricinui vreo mâhnire și în acea clipă primești vreun gând de mânie împotriva lui sau îl osândești sau îl urăști, vei simți că harul s-a depărtat și pacea s-a pierdut. Pacea sufletească cere să-ți obișnuiești sufletul să iubească pe cel ce te rănește și de îndată să te rogi pentru el. Nu poate sufletul a avea pace de nu va cere din răspuseri Domnului darul de a iubi pe toți oamenii. Domnul a zis: „Iubiți pe vrăjmașii voștri”, iar noi, de nu vom iubi pe vrăjmași, nici pace în suflet nu vom avea. Neapărat trebuie să dobândim ascultarea, smerenia și dragostea, altminteri toate marile noastre nevoițe și privegheri vor fi în zadar.

Pentru a păstra râvna trebuie neîncetat să-ți aduci aminte de Domnul și să gândești: Venitu-mi-a sfârșitul și acum va trebui să mă înfățișez judecății lui Dumnezeu. Și dacă astfel sufletul neîncetat va fi gata de moarte, nu-i va mai fi frică de moarte, ci va ajunge la smerită rugăciune a pocăinței, iar de la duhul pocăinței mintea ți se va curăți, și nici nu vei mai fi ademenit de lume, și pe toți vei iubi, și lacrimi vei vărsa pentru oameni. Dar când vei primi aceasta să știi că este darul milostivirii lui Dumnezeu, iar omul în sine nimic este, greșalnică țărână.

La început, când omul vine spre a lucra Domnului, Domnul, cu harul Său, dă sufletului puterea de a râvni binele și totul îi este ușor și prielnic; iar când sufletul vede în sine acestea, neîncercat fiind, gândește: „Toată viața mea voi râvni așa”. Făcând astfel, el se înalță mai presus de cei ce viețuiesc negrijuliu și începe să-i judece; și așa pierde acel har care-l ajuta să plinească poruncile lui Dumnezeu. Și nu înțelege sufletul cum s-a întâmplat aceasta; atunci fusese atât de bine, iar acum totul a devenit greu și nu-i vine a se ruga. Dar nu trebuie să te înfricoșezi: este Domnul Care cu milostivire povățuiește sufletul. De cum se semețește sufletul asupra fratelui și vine un gând rău, neplăcut lui Dumnezeu, dacă sufletul se smerește, harul nu se depărtează. Dar de nu, urmează o oarecare mică ispită, ca sufletul să se smerească. Dacă încă nu se smerește, începe lupta curviei. Dacă încă nu se smerește, va cădea într-un păcat oarecare. Dacă nici atunci nu se smerește, va veni o mai mare ispită ce va duce la un păcat și mai mare. Și ispita se va tot întări, până când sufletul se va fi smerit; atunci ispita se depărtează, iar dacă mult se smerește, vine umilința și pacea, și tot răul se depărtează.

Așadar tot războiul este spre a dobândi smerenia.

Vrăjmașii au căzut prin mândrie, iar pe noi ne trag spre pierzanie prin aceeași. Vrăjmașii ne laudă, iar dacă sufletul primește lauda, harul se depărtează de el, câtă vreme nu s-a pocăit. Astfel întreaga viață sufletul se învață smerenia lui Hristos și câtă vreme nu are smerenie, tot mereu va fi muncit de gânduri rele. Dar sufletul smerit află odihna și pacea pentru care vorbește Domnul (Io. 14:27).

Postul, înfrânarea, privegherea, liniștirea și celelalte nevoițe ajută, însă puterea de căpetenie este în smerenie. Maria Egipteanca prin post și-a uscat trupul într-un singur an, căci nu avea cu ce să se hrănească, dar cu gândurile s-a luptat șaptesprezece ani.

Smerenia nu dintr-o dată o vei învăța. De aceea Domnul și zice: „Învățați de la Mine smerenia și blândețea”. Spre a le învăța trebuie vreme. Iar unii au îmbătrânit în nevoițe, dar smerenia nu o au învățat și nu pot înțelege de ce nu le este bine, nu au pace și sufletul negrijește.

Sursa: **Arhimandritul Sofronie**, *Cuviosul Siluan Athonitul*, traducere de Ieromonahul Rafail Noica, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2009